

بیانات در پایان مراسم عزاداری اربعین حسینی - 15 شهریور / 1402

بسم الله الرحمن الرحيم

نمازتان قبول! توسلتان قبول! گریه‌ها و توجّهاتتان و دعاهايتان مورد لطف و اجابت الهی؛ ان شاء الله. خوشا به حال شما جوانها! دل‌های روشن، آئینه‌های پاکیزه و آماده‌ی جذب و جلب عنایات الهی، توصیف واقعی شما جوانها است. اولاً عذرخواهی میکنم که جا کم بود برای نماز و بعد از نماز اسباب زحمت برایتان درست شد.

هر یک از این مجالس توسّل، از این حالات توسّلی که شما دارید، یک اتصال و ارتباطی است با نور معنویّت لایزال حسینی (علیه الصلوة و السلام). شمع خاموش دل خودمان را در این توسّلات متصل میکنیم به مشعل نورانی فراگیر انوار حسینی؛ و دل‌هایتان را روشن میکنید. نام امام حسین، راه امام حسین، توجّه به امام حسین، توسّل به حسین بن علی سیدالشهدا (سلام الله علیه) راهگشا است. به معنای واقعی کلمه «حُسَيْنٌ مِصْبَاحُ الْهُدَى»؛ (۱) حسین چراغ هدایت است. این هدایت را شما در ضمیر خودتان، در باطن خودتان هم حس میکنید. هر کسی در یک محفل حسینی بنشیند و برخیزد، بدون تردید بهره‌ی معنوی از این نشست و برخاست میبرد؛ در این تردیدی نیست. هر کدام از ما ساعتی در این مجالس بنشینیم، دل‌هایمان آخر آن ساعت از اوّل آن ساعت پاکیزه‌تر و نورانی‌تر میشود. مهم این است که این را نگه داریم؛ مهم این است که این نورانیّت را بتوانیم حفظ کنیم.

در این سرود زیبایی که خودتان در اوّل این جلسه خواندید، گفتید که این راه، راه اراده است؛ بله، راه اراده است؛ باید با اراده حرکت کرد، باید با تصمیم حرکت کرد. جاذبه‌ها برای زاویه ایجاد کردن از این صراط مستقیم کم نیست. همیشه این زاویه‌ها بوده، و امروز بیشتر از همیشه است. اراده‌ی قوی لازم است تا در مقابل این جاذبه‌های شیطانی بتوانید مقاومت کنید. اگر مقاومت کردید، آن وقت قلّه را فتح خواهید کرد؛ و به قلّه‌ی حاکمیّت دین خدا، حاکمیّت حق، حاکمیّت عدل، به قلّه‌ی رسیدن به مقصود و غرض از خلقت انسانی که عبارت از تکامل انسان و کمال بشری باشد خواهید رسید؛ کاری که از بعد از زمان رسول خدا تا امروز انجام نگرفته. این کار، کار شما است. شما جوانهای امروز میتوانید مایه‌ی امید باشید، و مایه‌ی امیدید. بحث «میتوانید» نیست؛ مایه‌ی امیدید. امروز هر کدام از شما میتوانید یک مشعل نورانی باشید بر سر راه پیرامون خودتان و محیط پیرامونی خودتان. سعی کنید این را نگه دارید؛ تلاش کنید در این راه استقامت بورزید: فاستقم كما أمرت و من تاب معك؛ (۲) استقامت مهم است، ایستادگی مهم است و این کار را شما میتوانید بکنید و ان شاء الله به برکت توجّه و توسّل به حسین بن علی (علیه السلام) خواهید کرد.

ان شاء الله همچنان که در این راه‌پیمایی‌های عظیمی که امروز و روزهای قبل بین نجف و کربلا و در راه کربلا وجود داشته یا در شهرستان‌ها به تبعیّت از آن راه‌پیمایی، راه‌پیمایی وجود داشته، همچنان که در این راه‌پیمایی‌ها با اراده و با استحکام حرکت کردید، جوانانه راه رفتید، در همه‌ی کارها، در راه معنویّت و حقیقت و حاکمیّت توحید ان شاء الله خواهید توانست با همین استحکام حرکت کنید. این، امیدی است که به شما جوانهای امروز هست، به شما جوانهای دنیای اسلام هست، و بخصوص به شما جوانهای ایرانی عزیزمان هست.

من امیدوارم خدای متعال به شماها کمک کند، توفیقتان بدهد و در این راه استقامت بورزید و همیشه حسینی

زندگی کنید و حسینی بمانید.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

(۱) بحارالانوار، ج ۳۶، ص ۲۰۵

(۲) سوره ی هود، بخشی از آیه ی ۱۱۲؛ «پس همان گونه که دستور یافته‌ای، ایستادگی کن و هر که با تو توبه کرده [نیز چنین کند]...»